

Sygn. akt II KK 242/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 kwietnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Małgorzata Gierszon

SSN Roman Sądej

Protokolant Katarzyna Głodowska

przy udziale prokuratora Prokuratury Generalnej Bogumiły Drozdowskiej
w sprawie T. B.

skazanego z art. 177 § 2 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 9 kwietnia 2013 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na

niekorzyść skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w K.

z dnia 8 marca 2012 r.,

**uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi
Rejonowemu w K. do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

T. B. oskarżono o przestępstwo z art. 177 § 2 k.k. We wniesionym przez prokuratora Prokuratury Rejonowej w K. akcie oskarżenia został zawarty wniosek w trybie art. 335 § 1 k.p.k. o wydanie wyroku skazującego wobec T. B., bez

przeprowadzenia rozprawy i wymierzenie mu kary 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby (k. 101).

Sąd Rejonowy w K. uwzględnił wniosek prokuratora i wyrokiem z dnia 8 marca 2012 r. uznał oskarżonego za winnego zarzucanego mu czynu, wyczerpującego znamiona art. 177 § 2 k.k. i za to, na podstawie powołanego przepisu wymierzył mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności; na podstawie art. 69 § 1 k.k. i art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił oskarżonemu na okres próby lat 3; zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa część kosztów sądowych w kwocie 500 złotych, zwalniając go od ich zapłaty w pozostałym zakresie i obciążając nimi Skarb Państwa (k. 111).

Powyższy wyrok nie został zaskarżony przez strony i uprawomocnił się w dniu 16 marca 2012 r. (k. 111).

Orzeczenie to w całości na niekorzyść skazanego T. B. zaskarżył kasacją Prokurator Generalny i na zasadzie art. 523 § 1 k.p.k., art. 526 § 1 k.p.k. i art. 537 § 1 i § 2 k.p.k. zarzucił mu rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa procesowego, tj. art. 343 § 7 k.p.k. w zw. z art. 335 § 1 k.p.k., polegające na uwzględnieniu zawartego w akcie oskarżenia wniosku prokuratora o skazanie T. B. za popełnienie przestępstwa z art. 177 § 2 k.k. bez przeprowadzenia rozprawy i wymierzenie mu kary 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby, podczas gdy oskarżony w zgłoszonym uprzednio wniosku zaproponował wymierzenie mu kary roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby. Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w K. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja Prokuratora Generalnego jest zasadna, bowiem wyrok Sądu Rejonowego w K. zapadł z rażącym naruszeniem prawa procesowego.

Zgodnie z treścią art. 335 § 1 k.p.k. prokurator może umieścić w akcie oskarżenia wnioski o wydanie wyroku skazującego i orzeczenie uzgodnionych z oskarżonym kary lub środka karnego, jeśli okoliczności popełnienia przestępstwa nie budzą wątpliwości. Sąd władny jest uwzględnić taki wniosek tylko wtedy, gdy zostały spełnione wszystkie przesłanki określone w tym przepisie i orzec zgodnie z

treścią zawartej przez prokuratora i oskarżonego ugody i przy spełnieniu wymogu wyjaśnienia okoliczności popełnienia przestępstwa w takim stopniu, by nie budziły one istotnych wątpliwości.

W świetle utrwalonego orzecznictwa Sądu Najwyższego prokurator wnosić może, zgodnie z treścią art. 335 § 1 k.p.k., „o orzeczenie kar i środków karnych uzgodnionych z oskarżonym, a nie takich - co do rodzaju i wymiaru - które nie znajdują odzwierciedlenia w treści uzgodnienia. Sąd, jak wynika z przepisów art. 343 k.p.k., uwzględnić może jedynie uzgodniony wniosek, bo tylko taki może być w ogóle przedmiotem rozpoznania w trybie tych przepisów. Przepisy te nie przewidują możliwości skazania oskarżonego na warunkach innych niż te, które przedstawione zostały we wniosku uzgodnionym lub wynegocjowane później na posiedzeniu przed Sądem” (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 listopada 2007 r., II KK 258/07, R - OSNKW 2007, poz. 2507 CD). Tymczasem Sąd Rejonowy w K. wydał wyrok w tym trybie bez dokonania należytej kontroli wniosku prokuratora w zakresie poczynionych w toku postępowania przygotowawczego uzgodnień co do wymiaru kary. Z protokołu przesłuchania podejrzanego T. B. z dnia 10 stycznia 2011 r. wynika, że po pouczeniu o treści art. 335 k.p.k. oświadczył, że chce skorzystać z prawa skazania bez rozprawy i złożył uzgodniony z prokuratorem wniosek o wymiarzenie mu kary roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat (k. 87- 88). Sprzecznie z tym uzgodnieniem w akcie oskarżenia prokurator złożył wniosek o wydanie wyroku skazującego, w trybie art. 335 § 1 k.p.k. i wymierzenie oskarżonemu T. B. kary 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat.

Z analizy akt sprawy nie wynika, by Sąd uznał propozycję wniosku prokuratora za niewłaściwą. Sąd nie podjął także innych czynności zmierzających w kierunku modyfikacji w tym zakresie przedstawionego przez prokuratora wniosku.

Dlatego też Sąd, orzekając na posiedzeniu odmiennie niż wynikało to z treści uzgodnienia i nie przekazując sprawy do rozpoznania na zasadach ogólnych, dopuścił się rażącej obrazy przepisu art. 343 § 7 k.p.k.

Uchybienie popełnione przez Sąd Rejonowy w K., polegające na wydaniu w stosunku do oskarżonego T. B. wyroku w trybie art. 335 § 1 k.p.k., mimo braku ku temu podstaw, ma niewątpliwie rażący charakter i w sposób istotny wpłynęło na treść wydanego orzeczenia. Wymierzenie oskarżonemu innej kary pozbawienia

wolności, niż uzgodniona między nim a prokuratorem, oznacza zakwestionowanie procesowego układu zawartego pomiędzy nimi co do poddania się karze za czyn będący przedmiotem postępowania karnego, a to stanowi obrazę art. 343 § 1 i 7 k.p.k. o charakterze rażącym, mającym wpływ na treść wyroku (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 lutego 2012 r., III KK 477/11, LEX nr 1119530).

Konsekwencją powyższego stanu rzeczy stała się konieczność uchylecia zaskarżonego wyroku w całości i przekazania sprawy Sądowi Rejonowemu w K. do ponownego rozpoznania. Uchylenie wyroku w całości wiąże się z zakresem zaskarżenia oraz konsensualnym trybem wydania zaskarżonego orzeczenia.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd będzie zobowiązany do respektowania poczynionych wyżej uwag.